

взаємодій між машинами, людьми та системами для різних процесів. Останній пункт є найважливішим. Багато спроб впровадження ІТ розчарували їх ініціаторів, оскільки вони не приділяли достатньо уваги використовуваним системам, людям і способам їх взаємодії. Нарешті, технології кардинально змінили повсякденне життя після промислової революції, зробивши більшість продуктів і послуг, якими ми користуємося, дешевшими та якіснішими.

Список використаних джерел

1. Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми // Зб. наук. пр. Випуск 40 / Редкол.: І.А. Зязюн (голова) та ін. Київ-Вінниця: ТОВ фірма «Планер», 2020. 491 с.

УДК 37:[004:316.77]-027.543

Левченко І.В., доктор філософії; Вакула В.С., здобувач
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

Швидкі зміни в технологіях створюють виклик для університетів, як закордонних, так і вітчизняних, аби ті розуміли значимість онлайн навчання, звертаючи увагу на сучасні умови розвитку інформаційного суспільства.

Фахівці з дистанційної освіти та особи, відповідальні за академічну політику та розвиток цієї сфери, повністю підтримують тенденцію сталого покращення технологій, які допоможуть вищим навчальним закладам надавати широкий спектр програм навчання, особливо для бакалаврату, який є більш поширеним серед студентів. Такий розвиток буде актуальним для тих, хто не має змоги навчатися оффлайн у закордонному університеті, або ж бажає отримати диплом міжнародного рівня, чи отримує вже не першу вищу освіту.

Так, наприклад, Вільний університет Берліна (Freie Universität Berlin) пропонує близько 70 дистанційних програм навчання як для бакалаврів, так і для магістрів. Говорячи про інформаційні технології в освіті будь-якого рівня потрібно згадувати і про навчальні ресурси та віддалений доступ до них за допомогою електронних бібліотек чи репозитаріїв [1]. Бібліотечний портал цього німецького вищого навчального закладу являє собою центральний пошуковий інтерфейс для знаходження і доступу до майже мільярда файлів з ресурсами електронних книг, журналів, статей тощо.

У свою чергу, одним із найвідоміших університетів з розвиненою дистанційною формою навчання є Відкритий університет (The Open University) Великобританії у місті Мілтон-Кінз, котрий пропонує більш ніж 450 курсів онлайн навчання [2]. ВУ застосовує широкий спектр методів для дистанційного навчання: письмові роботи, відео- та аудіоматеріали, інтернет-конференції, що супроводжуються підтримкою викладача і регулярними очними груповими семінарами та виїзними школами. Більша частина студентів знаходиться у Великобританії, але навчається за межами вузу. Така освіта можлива також у 50 країнах, оскільки університет має свою мережу освітніх партнерів, які забезпечують навчальний процес.

Подібну високоякісну віддалену освіту мають Стокгольмський університет (Швеція) та Європейський університет Кіпру [3]. Загалом, для закордонних вищих навчальних закладів є нормою організація дистанційного навчання за всіма рівнями.

Самі ж вони слідкують за тим, аби їхні програми онлайн навчання та кваліфікація були такої ж високої якості, як і навчальні програми наживо.

В Україні найбільш вагомий внесок в описі майбутніх цілей у сфері розвитку та впровадження інформаційних технологій в усі сфери життя зроблено у Законі України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки» [4]. Адже саме зараз ми маємо змогу спостерігати за тим, як наша держава поступово інтегрується в європейський освітній процес, вдосконалюючись та відповідаючи сучасним ідеям та принципам надання якісної освіти, використовуючи різноманітні інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ).

У названому вище законі вказано, що однією із стратегічних цілей розвитку інформаційної системи в Україні є «забезпечення комп'ютерної та інформаційної грамотності населення, насамперед шляхом створення системи освіти, орієнтованої на використання новітніх ІКТ у формуванні всебічно розвиненої особистості». А для того, аби забезпечити професійну підготовку людини для роботи в інформаційному процесі необхідно, зокрема, «створити системи дистанційного навчання та забезпечити на їх основі ефективне впровадження і використання ІКТ на всіх освітніх рівнях усіх форм навчання» та «забезпечити розвиток національної науково-освітньої інформаційної мережі та інформаційних ресурсів за головними галузями знань, її приєднання, зокрема, до європейських науково-освітніх мереж» [4].

Інститут дистанційної освіти Київського національного економічного Університету імені Вадима Гетьмана повністю забезпечує організацію дистанційного навчання за допомогою освітніх інформаційних технологій як для бакалаврського рівня, так і для магістерського. Навчання організоване наступним чином: кожного тижня студенти мають переглядати наявні на дистанційному сайті відеолекції, виконувати практичні завдання, проходити тестування та отримати оцінку. У будь-який час здобувач може звернутися до викладача для необхідної консультації. Навчання першого семестру закінчується дистанційною сесією, а другого – очною (за наявності поважних причин її можна провести дистанційно).

Ще одним прикладом слугує Приватний вищий навчальний заклад-інститут «Українсько-американський університет Конкордія» (УАУК), що знаходиться у Києві. Дистанційна підготовка фахівців тут також здійснюється за двома рівнями: бакалавр і магістр. У процесі навчання використовуються різноманітні онлайн курси, які доступні на веб-ресурсі навчальних дисциплін. Студенти проходять як самонавчання, так і використовують записи лекцій від викладачів, з якими мають постійний зв'язок. На дистанційному сайті розміщені усі тести. Сюди ж здобувачі завантажують виконані практичні завдання. Фінальна контрольна робота (ФКР) проходить очно, з усіх дисциплін онлайн курсу. Але, за наявності усіх необхідних технологічних ресурсів, ФКР проходить з використанням Skype-засобів та за використання програми Team Viewer.

Описані вищі навчальні заклади працюють на дистанційному сервісі для навчання Moodle (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment), де і відбувається комунікація з викладачами та здаються усі роботи. За допомогою цього ресурсу відбувається онлайн навчання і в Національному університеті «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка». Саме там студенти і заочної форми здобуття освіти, і ті, хто навчаються оффлайн, отримують доступ до всіх ресурсів.

Удосконалення навчального процесу у вищих навчальних закладах повинно здійснюватись із постійним впровадженням нових ІКТ та веб-ресурсів. Саме вони допоможуть остаточно сформулювати поняття інформаційного суспільства настільки, аби якісно підготувати молодого фахівця у будь-якій сфері, який буде працювати з покращеними технологіями сучасності.

Список використаних джерел

1. Freie Universität Berlin. URL: www.fu-berlin.de.
2. The Open University. URL: www.open.ac.uk.
3. Стокгольмський університет. URL: <https://www.su.se/cmlink/stockholm-university>
4. Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/537-16#Text>

УДК 004.9:(378+68)

Марченко О.В., к.е.н., доцент

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

РОЗВИТОК НАВЧАННЯ ЦИФРОВОМУ ПІДПРИЄМНИЦТВУ У ВИЩІЙ ОСВІТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Розвиток навчання цифровому підприємництву у вищій освіті в умовах воєнного стану розвиватиметься як впровадження цифрових технологій, в яких комплексно застосовуються процеси здобуття навичок та набуття компетенцій в частинні вміння відцифрування бізнес-процесів. Такий розвиток здійснюється в процесі навчальних занять, де планування та прогнозування підприємницької діяльності здійснюється за допомогою цифровізації та віртуальної реальності. Формування в системі освіти інституту навчання цифрового підприємництва пролягає через становлення новітнього ландшафту інноваторів шляхом так званого відцифрування індивідуумів, а саме їхніх знань та набуття ними низки цифрових компетенцій, навиків і навичок. У ХХІ ст. це стало типовим та популярним трендом у світовому інституті освіти, як «майданчика» для навчання цифрового підприємництва та формування цифрових індивідуумів, новаторів-менторів, інноваторів, цифрових викладачів із різною галузевою приналежністю/спеціалізацією. Пришвидшене формування у здобувача саме знань із цифрового підприємництва можливе за умов досягнення одночасних парних гармонійних взаємовідносин: «цифрова наука – цифрова освіта», «цифрові правила – цифрові традиції», «цифрові навиків – цифрова зрілість», «цифрова ментальність – цифрове суспільство», «цифровій інтелект – цифрова якість», «цифрова культура – цифрові компетентності» [1].

Цифрову компетентність варто розглядати й як уміння спілкуватися, комунікувати і взаємодіяти через використання цифрових технологій у рамках ефективно працюючих інформаційних технологій. Цифрову грамотність – як уміння шукати, фільтрувати різного роду інформацію та цифровий контент; оцінювати цифрові дані, вміння їх використовувати та управляти ними [2]. Особи, що володіють цифровими компетенціями з підприємництва, повинні розуміти загальні принципи, механізми та логіку, що лежить в основі цифрових технологій, які розвиваються, а також знати особливості функціонування й використання різних пристроїв, програм і мереж. Цифрова компетентність включає у себе впевнене, критичне та відповідальне використання і взаємодію із цифровими технологіями для навчання, роботи й участі у Суспільстві 5.0. Індивідууми мають розуміти, як цифрові технології можуть підтримувати комунікацію, творчість та інноваційність, усвідомлювати їхні можливості, обмеження, наслідки і ризики.

Очікується, що компетенції, якими оволодіває індивідуум у ході навчання цифрового підприємництва, маючи фундаментальні знання, такі: вміння вчитися; критичне мислення; креативність; кмітливість; співробітництво; цілеспрямованість;